

Posudek oponenta diplomové práce

Téma: Právní skutečnosti a právní jednání podle NOZ

Autor: Petr Vochozka

Oponent: JUDr. Jindřich Psutka, Ph.D.

Autor posuzované práce si za předmět bližšího zkoumání zvolil problematiku právních skutečností, zejména pak právních jednání (byť název poněkud evokuje dojem, že právní skutečnosti a právní jednání stojí na stejné úrovni). Obecně vzato jde o téma nepochybně velmi zajímavé, které doznalo v souvislosti s nedávnou rekodifikací občanského zákoníku řady podstatných změn. Jde tedy o oblast právní úpravy, která je plně způsobilá k bližšímu rozboru v rámci závěrečné práce.

Z pohledu oponentního, který by měl směřovat zejména ke kritickému zhodnocení odevzdaného textu, je třeba učinit několik obecných připomínek. Rozsah práce splňuje požadavky kladené na závěrečnou práci v magisterském studijním programu. Je však zřejmé, že tak široké téma nelze v rozsahu pouhých 76 stran zpracovat nijak detailně či do hloubky. Uvedené platí zejména s ohledem na snahu autora pojmout jej komplexně. Výklad tedy v převážném rozsahu toliko klouže po povrchu zvolené problematiky a je značně popisný. Je zřejmé, že diplomová práce obvykle nemůže přinést nic objevného či zcela převratného, současně je však patrné, že by jejím cílem měl být minimálně hlubší výklad zkoumané problematiky. Naplnění tohoto cíle se autorovi daří spíše omezeně. Uvedená výtka je navíc znásobena poměrně častým opakováním již jednou uváděných informací. Je zjevné, že uchopení tak rozsáhlého tématu není nijak jednoduché a diplomantovi se v převážném rozsahu daří, není však jistě důvod, aby bylo hned na několika místech pojednáno o rozdílu mezi právním jednáním a právním úkonem, aby bylo opakovaně konstatováno, že právní jednání není definováno. Stejně není jistě nutné opakovaně vymezovat pojem právní události. Je jasné, že jistých zdvojení se nelze vyvarovat, přílišná četnost opakování však ubírá místo detailnějšímu rozboru pro téma důležitých otázek. Čtenář, který očekává, že bude detailně rozebrána například problematika neplatnosti právních jednání, a blíže srovnány dosavadní (mnohdy značně rozporuplné) závěry právní nauky k této problematice je pak poněkud zklamán.

Práci by místy prospěla o něco větší přesnost. Zákoník například počítá s veřejnou listinou, nikoliv listinou úřední. Jinak jistě významný autor Petr Lavický ještě není profesorem. Je jistě možné pochybovat, zda všechny notriety mají povahu právních skutečností ve smyslu občanského práva. Více ujasněna (rozvedena) by měla myšlenka, zda je protiprávní stav důsledkem protiprávní události či také projevu vůle (s. 13 a 14) atp. Podobných zjednodušení je v práci více, mnohdy jsou důsledkem již zmiňované přílišné šíře tématu.

Diplomanta je třeba pochválit za snahu vyjadřovat se vlastními slovy. Dílčí výtky je třeba v této souvislosti směřovat jen k občasné formulační neobratnosti (např. hned na s. 5 – *Na základě těchto možností rozlišujeme dva základní a jediné druhy právních skutečností, a to již několikrát zmíněné právní skutečnosti, z kterých plynou následky dohodnuté tímto jednáním, či právní následky právem předem upravené, a právní skutečnosti, které mají právní následky především v tom smyslu, že pokud nastanou, jsou právem takovéto protiprávní skutečnosti upravené a hrozí za ně určité, právem definované postihy.*). Práci by na mnoha místech rovněž prospěla detailnější revize závěrečného textu. Výjimkou nejsou překlepy (např. s. 31 – *... události, které očekávat leze...*) a bohužel, ani prohřešky proti pravidlům pravopisu (s. 2-3 – *změny...zaujali*; s. 4 - *...teoretické nauky tyto události pojmenovali... aj.*).

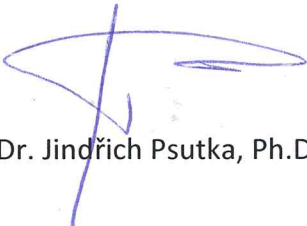
Pochválit je třeba rozsah citačního aparátu. Autor pracuje s odbornou literaturou a její užití cituje v intencích platné citační normy. Jistou výtka je možné učinit jen k inspiraci poměrně rozsáhlých pasáží textu jen jedním či dvěma zdroji. Zajímavou by jistě byla polemika mezi jednotlivými dosud vdanými publikacemi, resp. mezi závěry, které v nich byly učiněny.

Lze shrnout, že práce splňuje základní charakteristiky kladené na závěrečnou práci v magisterském studijním programu. Kritický tón hodnocení, který je z logiky věci vlastní oponentnímu posouzení, by jistě neměl překrýt skutečnost, že autor odevzdal text dostatečného rozsahu, který poměrně systematicky (s učiněnými výhradami) zpracovává problematiku právních skutečností v úpravě nového občanského zákoníku a pro případného čtenáře se může stát souvislým zdrojem základních, přehledně podaných informací o této problematice. Práci proto k obhajobě doporučuji. V případě velmi úspěšné obhajoby ji navrhuji hodnotit jako velmi dobrou.

Otázky:

- 1) Jaký je vztah náhody a vyšší moci?
- 2) Vysvětlete, k jakým následkům může vést rozpor právního jednání s dobrými mravy a nedodržení formy právního jednání.

V Plzni dne 5. května 2015

JUDr. Jindřich Psutka, Ph.D.